

Braval: Un camí per a l'ascensor social

Aquests dies prenadalencs, Braval, el projecte de solidaritat amb més de vint anys de treball en un dels barris més deficitaris de Barcelona, el Raval, ha presentat “Claves de éxito para el ascensor social”, un llibre que compendia 15 anys de converses sobre immigració.

16/12/2021

A la seva felicítació nadalenca, publicada ahir, el prelat de l'Opus Dei convidava a portar aquest Nadal

“la il·lusió del naixement de Jesús als més necessitats!” Monsenyor Fernando Ocáriz afegia: “la mateixa estretor de Betlem es pot repetir d'alguna manera a moltes llars de les nostres ciutats, especialment aquest any, marcat per dificultats socials, laborals i sanitàries. També molts experimenten més la solitud. Intentem, amb l'oració i amb l'ajuda material, portar escalf a totes les persones que puguem”.

A Barcelona, una d'aquestes iniciatives solidàries és Braval, on el 2005 van començar les “Converses sobre Immigració”. “Ens adonàvem que el dia a dia ens anava absorbint, ocupats a ajudar a resoldre els problemes concrets de cada família”, s'explica a la presentació del llibre, “aleshores ens plantegem les Converses sobre Immigració, per tal d'aconseguir un fòrum d'informació, intercanvi d'idees i coneixement

d'altres experiències i enfocaments de solució als problemes”.

A les 117 converses mantingudes entre 2005 i 2020, van participar 600 experts procedents de diversos àmbits culturals, professionals i ideològics: “empresaris, mitjans de comunicació, polítics, institucions assistencials, món educatiu, confessions religioses, administracions públiques i societat civil”.

Un dels puntals de les *Converses* va ser la Núria Gispert, una persona excepcional que, com va dir el president de Braval Josep Masabeu, “va dedicar la vida a lluitar per una societat més justa”. Directora de Càritas diocesana, presidenta de Càritas espanyola, i regidora de l'Ajuntament de Barcelona, era membre del comitè organitzador de les *Converses*. “Sempre va donar suport a Braval, i es va implicar

especialment a partir de la seva jubilació el 2005 i fins a la seva mort el setembre de l'any passat”, va afirmar Masabeu.

Un dels seus darrers escrits va ser el pròleg d'aquest llibre: “Quan Pep em va demanar que li prologués el llibre –es llegeix al text de la Núria Gispert–, vaig sentir una gran emoció. He tingut la fortuna i l'honor d'haver participat en totes les Converses sobre Immigració a Braval. He conegut persones de diferents sectors i àmbits que han aportat, des de la seva experiència vital i professional, la seva visió sobre la immigració”

“Aquest llibre és, en certa manera, una anàlisi molt detallada dels elements que intervenen en els processos migratoris. Segons dades de les Nacions Unides, a Espanya hi viuen més de 6 milions d'immigrants, fet que suposa el 13% del conjunt de

la societat espanyola. La complexitat de la immigració mostra que, davant d'una globalització sense límits, cal cercar espais comuns, trencar prejudicis i estereotips, i salvaguardar i millorar la cohesió social. I Braval ens està mostrant un camí per aconseguir-ho”.

Ajuda social, educació i economia

La Juana Martín, exadjunta a la direcció de Càritas Barcelona i directa col·laboradora de la Núria Gispert va glossar la seva extraordinària personalitat: “Vaig començar a treballar amb la Núria en un any molt difícil, el 2001, el dels tancaments d'immigrants a les esglésies de Barcelona, que va suposar un abans i un després, perquè ens conscienciem que l'emigració és aquí, i està per quedar-s'hi”. El gener del 2001, uns set-cents immigrants es van tancar durant quaranta-set dies en una desena

d'esglésies de Barcelona demanant permís de residència a Espanya.

“La Núria tenia una empenta, un compromís per la justícia social i per l'Evangeli -la justícia i la caritat van juntes-, i en un moment crític per a Càritas, va buscar maneres per demanar fons i va donar estabilitat a la institució”, va afegir la Juana Martín.

L'economista Alfred Pastor, un altre dels participants a la presentació del llibre, va dir que “estem abocats a rebre una gran quantitat d'emigrants, tant d'Àfrica com d'Europa de l'Est”. Una de les raons és que la renda per càpita del continent africà és el 15% de la nostra. Per a l'Alfred Pastor, és una oportunitat, “perquè els qui venen de fora tenen una moral que els permet ser capaços de fer-ho tot”.

Braval “és un exemple d'innovació”, va afirmar el Gregorio Luri,

professor, “perquè ofereix temps de qualitat als nois. No hi ha cap altra alternativa més que donar als necessitats temps de qualitat: això no ho tenen a casa seva”. També va dir que li semblava admirable “la feina callada que estan fent persones de l'Església, vinc de Sevilla on hi ha barriades amb molts problemes, i he vist la feina que s'hi fa. Per això, crec que tenim un deute amb aquestes persones, que saben que ens hi juguem molt”.

Finalment, Josep Masabeu va exposar el que -segons sembla- són les claus de l'èxit per a l'ascensor social: “en primer lloc, la barreja. Després, “tirar cap amunt”: els nois tenen una capacitat brutal. En tercer lloc, fer les coses normals de la ciutat, no cal fer coses especials per a immigrants. I, finalment, el voluntariat”.

“Entre els nois no hi ha diferències pel seu origen, a Braval no fem programes per a emigrants, fem programes per a tothom”. Ara, després de la Covid “hi ha 100 nois que participen en les activitats, i tenim vuit equips esportius. Dels joves que venen per Braval, un 25% són espanyols”.

Sobre la pandèmia, el president de Braval va explicar que, en primer lloc, “vam anar per les cases per veure quants ordinadors feien falta perquè els estudiants poguessin seguir els cursos *on line*, i els vam aconseguir 14 PC”. La majoria dels nois van seguir en contacte amb els seus voluntaris de referència, que els van ajudar a les tasques escolars.

A finals de març de 2020 “constatem mancances alimentàries i col·laborem amb l'Acció Social Montalegre a organitzar la campanya #yodoycomidaalRaval, una recollida

solidària organitzada a través de les xarxes socials que va obtenir 32 tones d'aliments, que repartim entre famílies necessitades del Raval, moltes participants a les activitats de Braval. Després aconseguim targetes-moneder per a aliments”.

També s'han ajudat moltes famílies en els tràmits amb els serveis socials; “un bon nombre el tramitaven per primera vegada i desconeixien els procediments, perquè són persones que prèviament no havien necessitat aquest suport per tirar endavant”.

“El moment present és molt dur a moltes cases -va afegir el president de Braval- i en especial al nostre barri, el Raval. Ara tenim un altre problema: hi ha persones que no poden pagar el lloguer, hi ha famílies amb zero ingressos. I no volem deixar ningú enrere”.

Finalment, Masabeu va recordar que, a més de la Núria Gispert, en aquests

mesos tan complicats van morir quatre voluntaris que, durant anys, han estat col·laborant fermament amb Braval.

Unes dades del Raval, extretes del llibre “Claus d'èxit per a l'ascensor social”

El Raval de Barcelona és el barri més cèntric de la ciutat i un dels que té més dèficits. Té una superfície d'1,1 quilòmetres quadrats, amb 47.605 habitants, 23.810 dels quals són d'origen estranger. La mitjana de població de Barcelona és de 16.000 habitants per quilòmetre quadrat. A més, és un dels llocs amb més densitat de població del món.

Resideix un 2,93% de la població de Barcelona, concentrada a l'1,1% de la superfície de la ciutat.

Dels 17.200 domicilis del barri, 1.750 tenen menys de 30 m². L'ocupació mitjana és de 2,79 habitants per domicili, però hi ha 1.680 domicilis

on viuen més de 6 persones. És un barri amb una forta immigració, ja que un 50,01% dels residents són d'origen estranger. Hi predomina una classe mitjana empobrida, “amb un alt índex de famílies en risc d'exclusió social, desafavorides i sense esperança”.

Com diu Masabeu, tots aquests índexs de dificultat “superen molt la dels *banlieues*, els suburbis de París. Allí la situació va explotar, i aquí no. Perquè tenim una gran xarxa social. Al Raval hi ha 13 escoles, un poliesportiu, serveis de salut, biblioteca, un teatre, cinemes. I hi ha una mentalitat per ajudar. Mentre segueixi aquesta xarxa, no crec que hi hagi una explosió social”.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/braval-un-
cami-per-a-lascensor-social/](https://dev.opusdei.org/ca/article/braval-un-cami-per-a-lascensor-social/)
(09/08/2025)